



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 859

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 27 august 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 73 din 1 februarie 2024 asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie	2–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
137. — Instrucțiuni ale viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, pentru modificarea art. 3 alin. (1) din Instrucțiunile ministrului afacerilor interne nr. 111/2013 privind atestarea personalului navigant care încadrează ori urmează să încadreze posturile de specialitate de la bordul navelor aparținând Ministerului Afacerilor Interne	11
4.322. — Ordin al ministrului sănătății privind încetarea epidemiei de rujeolă pe teritoriul României	11
★	
Rectificări	12–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 73**

din 1 februarie 2024

asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie

Marian Enache — președinte
 Mihaela Ciocină — judecător
 Cristian Deliorga — judecător
 Dimitrie-Bogdan Licu — judecător
 Livia Doina Stanciu — judecător
 Elena-Simina Tănăsescu — judecător
 Varga Attila — judecător
 Cristina Titirișcă — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Andreea Corina Băjenaru.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie, excepție ridicată de Societatea de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A. din București în Dosarul nr. 29.573/325/2020 al Tribunalului Timiș — Secția a II-a civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.307D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 2.329D/2021, nr. 2.342D/2021, nr. 2.347D/2021, nr. 2.367D/2021—nr. 2.369D/2021, nr. 2.371D/2021, nr. 2.391D/2021—nr. 2.393D/2021, nr. 2.395D/2021, nr. 2.442D/2021, nr. 2.449D/2021, nr. 2.637D/2021, nr. 2.646D/2021, nr. 2.648D/2021, nr. 2.651D/2021, nr. 2.653D/2021, nr. 2.664D/2021—nr. 2.671D/2021, nr. 2.677D/2021—nr. 2.681D/2021, nr. 2.684D/2021, nr. 2.689D/2021, nr. 2.707D/2021, nr. 2.713D/2021, nr. 2.714D/2021, nr. 2.816D/2021—nr. 2.818D/2021, nr. 2.827D/2021, nr. 2.856D/2021, nr. 2.943D/2021, nr. 2.951D/2021, nr. 2.952D/2021, nr. 2.977D/2021, nr. 3.025D/2021, nr. 3.047D/2021, nr. 3.054D/2021, nr. 3.059D/2021, nr. 3.077D/2021, nr. 3.107D/2021, nr. 3.119D/2021, nr. 3.129D/2021—nr. 3.132D/2021, nr. 3.134D/2021, nr. 3.138D/2021, nr. 3.295D/2021—nr. 3.302D/2021, nr. 3.397D/2021, nr. 3.405D/2021, nr. 3.407D/2021—nr. 3.410D/2021, nr. 3.416D/2021, nr. 3.429D/2021—nr. 3.431D/2021, nr. 3.463D/2021, nr. 3.465D/2021, nr. 3.466D/2021, nr. 3.507D/2021, nr. 3.574D/2021, nr. 3.578D/2021, nr. 3.579D/2021, nr. 3.653D/2021, nr. 3.708D/2021, nr. 3.709D/2021, nr. 3.831D/2021, nr. 3.842D/2021, nr. 77D/2022, nr. 78D/2022, nr. 81D/2022—nr. 84D/2022, nr. 94D/2022, nr. 103D/2022, nr. 119D/2022, nr. 147D/2022, nr. 159D/2022, nr. 167D/2022—nr. 172D/2022, nr. 182D/2022—nr. 186D/2022, nr. 215D/2022, nr. 226D/2022, nr. 228D/2022, nr. 241D/2022, nr. 242D/2022, nr. 329D/2022, nr. 350D/2022—nr. 358D/2022, nr. 724D/2022, nr. 725D/2022, nr. 753D/2022, nr. 1.103D/2022, nr. 1.289D/2022, nr. 1.290D/2022, nr. 1.308D/2022 și nr. 1.630D/2022, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții legale, excepție ridicată de Societatea de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A. din București în dosarele nr. 29.573/325/2020, nr. 18.692/325/2020, nr. 32.009/325/2019, nr. 1.706/325/2021, nr. 33.747/325/2020, nr. 34.446/325/2020, nr. 32.073/325/2020, nr. 34.282/325/

2020, nr. 32.070/325/2020, nr. 4.339/325/2021, nr. 3.743/325/2021 și nr. 3.211/325/2021 ale Tribunalului Timiș — Secția a II-a civilă, în dosarele nr. 8.764/325/2021, nr. 4.332/325/2021, nr. 6.306/325/2021, nr. 28.057/325/2020, nr. 29.241/325/2020, nr. 17.978/325/2021, nr. 5.760/325/2021, nr. 12.122/325/2021, nr. 1.437/325/2021, nr. 13.032/325/2021 și nr. 11.742/325/2021 ale Judecătoria Timișoara — Secția a II-a civilă, în dosarele nr. 467/298/2021, nr. 556/298/2021/a1, nr. 466/298/2021, nr. 1.611/298/2021, nr. 1.607/298/2021, nr. 1.587/298/2021 și nr. 1.606/298/2021 ale Judecătoria Sebeș, în dosarele nr. 38.983/299/2020, nr. 684/299/2021, nr. 2.543/299/2021, nr. 3.060/299/2021, nr. 1.541/299/2021, nr. 8.776/299/2021, nr. 11.060/299/2021, nr. 11.027/299/2021, nr. 36.453/299/2020, nr. 3.943/299/2021, nr. 676/299/2021, nr. 9.241/299/2021, nr. 20.991/299/2020, nr. 40.729/299/2020, nr. 997/299/2020, nr. 7.521/299/2021, nr. 8.336/299/2021, nr. 9.634/299/2021, nr. 6.517/299/2021, nr. 9.217/299/2021, nr. 5.180/299/2021, nr. 16.279/299/2021, nr. 21.460/299/2021, nr. 7.632/299/2021, nr. 8.778/299/2021, nr. 7.371/299/2021, nr. 21.458/299/2021, nr. 8.870/299/2021, nr. 14.092/299/2021, nr. 16.288/299/2021, nr. 17.852/299/2020, nr. 12.303/299/2021, nr. 7.519/299/2021, nr. 15.458/299/2021, nr. 14.124/299/2021, nr. 16.252/299/2021, nr. 16.281/299/2021, nr. 16.267/299/2021, nr. 20.469/299/2021, nr. 20.749/299/2021, nr. 21.454/299/2021, nr. 1.401/299/2020, nr. 23.896/299/2021, nr. 25.838/299/2021, nr. 26.506/299/2021, nr. 26.510/299/2021, nr. 30.016/299/2021, nr. 20.979/299/2020, nr. 23.658/299/2020, nr. 35.864/299/2020, nr. 10.927/299/2021, nr. 14.306/299/2021, nr. 20.294/299/2021, nr. 23.886/94/2021, nr. 25.929/299/2021, nr. 26.520/299/2021, nr. 25.834/299/2021 și nr. 18.452/299/2021 ale Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă, în dosarele nr. 25.060/325/2020, nr. 5.192/325/2021, nr. 28.238/325/2020, nr. 5.142/325/2021, nr. 165/325/2021, nr. 34.283/325/2020, nr. 6.305/325/2021, nr. 166/325/2021, nr. 1.007/325/2021, nr. 34.449/325/2020, nr. 3.739/325/2021, nr. 4.333/325/2021, nr. 23.093/325/2021, nr. 8.645/325/2021, nr. 2.976/325/2021, nr. 369/325/2021, nr. 16.476/325/2021, nr. 15.724/325/2021 și nr. 17.977/325/2021 ale Judecătoria Timișoara — Secția I civilă, în dosarele nr. 5.461/299/2021, nr. 4.911/299/2021, nr. 7.370/299/2021, nr. 9.192/299/2021, nr. 677/299/2021, nr. 2.547/299/2021, nr. 20.866/299/2021, nr. 16.258/299/2021, nr. 8.784/299/2021, nr. 22.359/299/2020, nr. 7.520/299/2021, nr. 22.570/299/2021, nr. 6.516/299/2021, nr. 11.835/299/2020, nr. 16.278/299/2021, nr. 20.978/299/2020, nr. 32.105/299/2020, nr. 34.550/299/2020, nr. 4.903/299/2021, nr. 4.909/299/2021, nr. 14.177/299/2021, nr. 32.298/299/2021, nr. 19.570/299/2021 și nr. 35.045/299/2021 ale Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă, în dosarele nr. 348/206/2021 și nr. 693/206/2021 ale Judecătoria Câmpulung Moldovenesc și în Dosarul nr. 6.202/271/2021 al Judecătoria Oradea — Secția civilă. De asemenea, președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 3.046D/2021, având ca obiect aceeași excepție de

neconstituționalitate, invocată de Societatea Euroins România Asigurare-Reasigurare — S.A. din Voluntari, județul Ilfov, în Dosarul nr. 281/233/2020 al Tribunalului Galați — Secția a II-a civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentanta Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.329D/2021, nr. 2.342D/2021, nr. 2.347D/2021, nr. 2.367D/2021—nr. 2.369D/2021, nr. 2.371D/2021, nr. 2.391D/2021—nr. 2.393D/2021, nr. 2.395D/2021, nr. 2.442D/2021, nr. 2.449D/2021, nr. 2.637D/2021, nr. 2.646D/2021, nr. 2.648D/2021, nr. 2.651D/2021, nr. 2.653D/2021, nr. 2.664D/2021—nr. 2.671D/2021, nr. 2.677D/2021—nr. 2.681D/2021, nr. 2.684D/2021, nr. 2.689D/2021, nr. 2.707D/2021, nr. 2.713D/2021, nr. 2.714D/2021, nr. 2.816D/2021—nr. 2.818D/2021, nr. 2.827D/2021, nr. 2.856D/2021, nr. 2.943D/2021, nr. 2.951D/2021, nr. 2.952D/2021, nr. 2.977D/2021, nr. 3.025D/2021, nr. 3.046D/2021, nr. 3.047D/2021, nr. 3.054D/2021, nr. 3.059D/2021, nr. 3.077D/2021, nr. 3.107D/2021, nr. 3.119D/2021, nr. 3.129D/2021—nr. 3.132D/2021, nr. 3.134D/2021, nr. 3.138D/2021, nr. 3.295D/2021—nr. 3.302D/2021, nr. 3.397D/2021, nr. 3.405D/2021, nr. 3.407D/2021—nr. 3.410D/2021, nr. 3.416D/2021, nr. 3.429D/2021—nr. 3.431D/2021, nr. 3.463D/2021, nr. 3.465D/2021, nr. 3.466D/2021, nr. 3.507D/2021, nr. 3.574D/2021, nr. 3.578D/2021, nr. 3.579D/2021, nr. 3.653D/2021, nr. 3.708D/2021, nr. 3.709D/2021, nr. 3.831D/2021, nr. 3.842D/2021, nr. 77D/2022, nr. 78D/2022, nr. 81D/2022—nr. 84D/2022, nr. 94D/2022, nr. 103D/2022, nr. 119D/2022, nr. 147D/2022, nr. 159D/2022, nr. 167D/2022—nr. 172D/2022, nr. 182D/2022—nr. 186D/2022, nr. 215D/2022, nr. 226D/2022, nr. 228D/2022, nr. 241D/2022, nr. 242D/2022, nr. 329D/2022, nr. 350D/2022—nr. 358D/2022, nr. 724D/2022, nr. 725D/2022, nr. 753D/2022, nr. 1.103D/2022, nr. 1.289D/2022, nr. 1.290D/2022, nr. 1.308D/2022 și nr. 1.630D/2022 la Dosarul nr. 2.307D/2021, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 354 din 27 iunie 2023.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Decizia nr. 1.096/A din 15 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 29.573/325/2020, Încheierea din 28 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 18.692/325/2020, Încheierea din 28 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 32.009/325/2019, Încheierea din 8 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.706/325/2021, Decizia civilă nr. 2.048/A din 23 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 33.747/325/2020, Decizia civilă nr. 17/A din 11 ianuarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 34.446/325/2020, încheierile din 10 ianuarie 2022, pronunțate în dosarele nr. 32.073/325/2020 și nr. 34.282/325/2020, Încheierea din 31 ianuarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 32.070/325/2020, Încheierea din 17 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.339/325/2021, Decizia nr. 134 din 25 ianuarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 3.743/325/2021, și prin Încheierea din 19 ianuarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 3.211/325/2021, **Tribunalul Timiș — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea**

nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie.

8. Prin Sentința civilă nr. 7.968 din 29 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 8.764/325/2021, Sentința civilă nr. 6.508 din 26 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.332/325/2021, Încheierea din 28 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 6.306/325/2021, Încheierea din 27 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 28.057/325/2020, Încheierea din 28 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 29.241/325/2020, Încheierea din 12 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 17.978/325/2021, Încheierea din 16 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 5.760/325/2021, Sentința civilă nr. 11.771 din 13 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 12.122/325/2021, Încheierea din 23 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.437/325/2021, Încheierea din 7 decembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 13.032/325/2021, și prin Încheierea din 9 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 11.742/325/2021, **Judecătoria Timișoara — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.**

9. Prin Sentința civilă nr. 508 din 27 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 467/298/2021, Încheierea civilă nr. 883 din 14 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 556/298/2021/a1, Sentința civilă nr. 543 din 10 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 466/298/2021, Sentința civilă nr. 801 din 18 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.611/298/2021, Sentința civilă nr. 836 din 21 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.607/298/2021, Sentința civilă nr. 957 din 9 decembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.587/298/2021, și prin Sentința civilă nr. 990 din 20 decembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.606/298/2021, **Judecătoria Sebeș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.**

10. Prin Sentința civilă nr. 5.883 din 22 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 38.983/299/2020, Încheierea din 14 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 684/299/2021, Sentința civilă nr. 5.878 din 22 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.543/299/2021, Încheierea din 25 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 3.060/299/2021, încheierile din 2 iunie 2021, pronunțate în dosarele nr. 1.541/299/2021 și nr. 8.776/299/2021, încheierile din 22 iulie 2021, pronunțate în dosarele nr. 11.060/299/2021 și nr. 11.027/299/2021, Încheierea din 20 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 36.453/299/2020, Încheierea din 10 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 3.943/299/2021, Sentința civilă nr. 6.440 din 2 iulie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 676/299/2021, Încheierea din 2 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 9.241/299/2021, Încheierea din 23 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 20.991/299/2020, Încheierea din 26 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 40.729/299/2020, Încheierea din 6 august 2021, pronunțată în Dosarul nr. 997/299/2020, Încheierea din 12 august 2021, pronunțată în Dosarul nr. 7.521/299/2021, Sentința civilă nr. 7.672 din 24 august 2021, pronunțată în Dosarul nr. 8.336/299/2021, Încheierea din 28 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 9.634/299/2021, încheierile din 24 septembrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 6.517/299/2021 și nr. 9.217/299/2021, Încheierea din 16 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 5.180/299/2021, Încheierea din 17 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 16.279/299/2021, încheierile din 24 septembrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 21.460/299/2021 și nr. 7.632/299/2021, sentințele civile nr. 8.820 și nr. 8.817 din 5 octombrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 8.778/299/2021 și nr. 7.371/299/2021, Încheierea din 14 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 21.458/299/2021, Încheierea din 7 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 8.870/299/2021, Sentința civilă

nr. 8.828 din 5 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 14.092/299/2021, Încheierea din 26 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 16.288/299/2021, Sentința civilă nr. 60 din 5 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 17.852/299/2020, Încheierea din 8 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 12.303/299/2021, Sentința civilă nr. 8.235 din 21 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 7.519/299/2021, Încheierea din 8 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 15.458/299/2021, Încheierea din 15 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 14.124/299/2021, Încheierea din 28 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 16.252/299/2021, Încheierea din 12 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 16.281/299/2021, Încheierea din 8 decembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 16.267/299/2021, încheierile din 5 octombrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 20.469/299/2021, nr. 20.749/299/2021 și nr. 21.454/299/2021, Sentința civilă nr. 12.326 din 7 decembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.401/299/2020, Sentința civilă nr. 11.754 din 25 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 23.896/299/2021, încheierile din 8 noiembrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 25.838/299/2021, nr. 26.506/299/2021 și nr. 26.510/299/2021, Încheierea din 3 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 30.016/299/2021, Decizia nr. 2.772 și Sentința civilă nr. 2.775 din 8 aprilie 2021, pronunțate în dosarele nr. 20.979/299/2020 și nr. 23.658/299/2020, Încheierea din 17 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 35.864/299/2020, Sentința civilă nr. 10.653 din 5 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 10.927/299/2021, Încheierea din 22 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 14.306/299/2021, Sentința civilă nr. 11.662 din 24 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 20.294/299/2021, Încheierea din 25 ianuarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 23.886/94/2021, încheierile din 17 noiembrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 25.929/299/2021 și nr. 26.520/299/2021, Încheierea din 27 ianuarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 25.834/299/2021, și Sentința civilă nr. 11.658 din 24 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 18.452/299/2021, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.**

11. Prin Încheierea din 10 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 25.060/325/2020, Sentința civilă nr. 9.376 din 9 iulie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 5.192/325/2021, Încheierea din 29 iulie 2021, astfel cum a fost îndreptată prin Încheierea din 13 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 28.238/325/2020, Sentința civilă nr. 9.162 din 8 iulie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 5.142/325/2021, încheierile din 11 mai 2021, pronunțate în dosarele nr. 165/325/2021 și nr. 34.283/325/2020, Încheierea din 22 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 6.305/325/2021, Încheierea din 12 august 2021, pronunțată în Dosarul nr. 166/325/2021, încheierile din 16 septembrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 1.007/325/2021 și nr. 34.449/325/2020, încheierile din 25 mai 2021, pronunțate în dosarele nr. 3.739/325/2021 și nr. 4.333/325/2021, Sentința civilă nr. 14.133 din 8 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 23.093/325/2021, încheierile din 28 octombrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 8.645/325/2021 și nr. 2.976/325/2021, Încheierea din 20 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 369/325/2021, Încheierea din 21 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 16.476/325/2021, Încheierea din 26 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 15.724/325/2021, și Încheierea din 9 decembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 17.977/325/2021, **Judecătoria Timișoara — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.**

12. Prin Sentința civilă nr. 5.386 din 10 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 5.461/299/2021, Sentința civilă nr. 6.234 din 17 iunie 2021, pronunțată în Dosarul

nr. 4.911/299/2021, Încheierea din 11 august 2021, pronunțată în Dosarul nr. 7.370/299/2021, Încheierea din 29 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 9.192/299/2021, Încheierea din 19 august 2021, pronunțată în Dosarul nr. 677/299/2021, Încheierea din 23 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.547/299/2021, Încheierea din 20 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 20.866/299/2021, Încheierea din 28 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 16.258/299/2021, Sentința civilă nr. 7.840 din 10 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 8.784/299/2021, Încheierea din 17 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 22.359/299/2020, Încheierea din 23 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 7.520/299/2021, Încheierea din 23 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 22.570/299/2021, Sentința civilă nr. 9.403 din 15 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 6.516/299/2021, Sentința nr. 3.061 din 16 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 11.835/299/2020, Sentința civilă nr. 12.115 din 10 decembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 16.278/299/2021, Sentința civilă nr. 3.034 și Încheierea din 15 aprilie 2021, pronunțate în dosarele nr. 20.978/299/2020 și nr. 32.105/299/2020, Sentința civilă nr. 11.199 din 19 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 34.550/299/2020, Sentința civilă nr. 7.197 din 2 august 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.903/299/2021, sentințele civile nr. 9.008 și nr. 8.999 din 8 octombrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 4.909/299/2021 și nr. 14.177/299/2021, Încheierea din 19 ianuarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 32.298/299/2021, Încheierea din 2 decembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 19.570/299/2021, și Sentința civilă nr. 1.492 din 17 februarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 35.045/299/2021, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.**

13. Prin Decizia civilă nr. 298 din 29 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 281/233/2020, **Tribunalul Galați — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.**

14. Prin Încheierea din 30 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 348/206/2021, și Încheierea din 3 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 693/206/2021, **Judecătoria Câmpulung Moldovenesc a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.**

15. Prin Încheierea din 29 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 6.202/271/2021, **Judecătoria Oradea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.**

16. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A. din București și de Societatea Euroins România Asigurare-Reasigurare — S.A. din Voluntari, județul Ilfov, în cauze având ca obiect obligarea la plata unor sume reprezentând diferență pretenții, raportate la cuantumul despăgubirilor în dosare de daună, cu penalitățile de întârziere aferente derivând din asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților.

17. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că atât în jurisprudența constantă a Curții Constituționale, cât și în cea a Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat că norma legală trebuie să fie suficient de accesibilă și de previzibilă pentru a permite cetățeanului să dispună de informații suficiente asupra normelor juridice aplicabile într-un caz dat, astfel încât acesta să fie capabil să prevadă, în mod rezonabil, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. În acest

sens, în Hotărârea din 25 august 1998, pronunțată în Cauza *Hertel împotriva Elveției*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că previzibilitatea nu trebuie neapărat să fie însoțită de certitudini absolute. Certitudinea, chiar dacă este de dorit, este dublată uneori de o rigiditate excesivă, or, dreptul trebuie să se adapteze schimbărilor de situație. De asemenea, și în Hotărârea din 25 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Wingrove împotriva Regatului Unit*, instanța europeană a decis că legea internă, care înglobează atât dreptul scris, cât și pe cel nescris, trebuie formulată cu o precizie suficientă pentru a permite persoanelor interesate, care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist, să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. De asemenea, se invocă bogata jurisprudență a Curții Europene a Drepturilor Omului în ceea ce privește previzibilitatea legii, în acest sens fiind, cu titlu de exemplu, Hotărârea din 7 iunie 2012, pronunțată în Cauza *Centro Europa 7 S.R.L. și Di Stefano împotriva Italiei*, paragraful 142, în care s-a arătat că nivelul de precizie al legislației interne, care nu poate să prevadă toate ipotezele, depinde într-o mare măsură de conținutul legii respective, de domeniul pe care intenționează să îl reglementeze și de numărul și statutul celor cărora li se adresează. Totodată, se subliniază că o normă este previzibilă dacă oferă o anumită garanție împotriva atingerilor arbitrare din partea puterii publice (Hotărârea din 24 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Tourancheau și July împotriva Franței*, paragraful 54) și contra aplicării extensive a unei restricții în detrimentul justițiabilului (Hotărârea din 8 iulie 1999, pronunțată în Cauza *Başkaya și Okçuoğlu împotriva Turciei*, paragraful 36).

18. Astfel, se apreciază, în esență, că dispozițiile art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție, deoarece, fiind lipsite de previzibilitate și claritate, permit stabilirea în mod arbitrar și abuziv, de către unitatea reparatoare, a unui preț pe oră, pentru manopera efectuată, mult peste prețurile de referință din piața specifică. Astfel cum sunt redactate, fără a exista obligația legală de raportare la anumite criterii, cum ar fi, spre exemplu, prețurile de referință din piață sau prețurile recomandate de producător, dispozițiile legale criticate lasă stabilirea prețului la totala dispoziție a unității reparatoare, care poate fixa practic orice valoare a reparației. În acest mod, s-au creat premisele unui comportament abuziv din partea unităților reparatoare, care au înțeles să utilizeze prețuri pe oră de manoperă cu mult peste ceea ce se practică pe piața de profil și să utilizeze un alt preț, cu mult majorat, față de cel afișat, încălcându-se astfel și prevederile art. 67 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață.

19. Mai mult, prețul pe oră de manoperă nici nu este negociat cu cealaltă parte contractantă, persoana asigurată la societatea de asigurări, care nu are niciun interes să negocieze sau să se opună prețului solicitat de unitatea reparatoare. O altă deficiență a textului de lege criticat constă în faptul că, potrivit acestuia, unitatea reparatoare are la dispoziție posibilitatea să opteze pentru una sau alta dintre modalitățile de stabilire a valorii reparației, „folosind sisteme de evaluare specializate sau prin documente emise în condițiile legii în care unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a prețului pe ora de manoperă afișată”. Astfel, art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 prezintă o deficiență de conținut gravă, care îi conferă caracter neconstituțional, întrucât nu prevede și criteriul legal de stabilire a cuantumului orei de manoperă. Această deficiență permite unității reparatoare majorarea în mod arbitrar și abuziv a prețului de manoperă în relația contractuală directă cu persoana asigurată la societatea de asigurare, în special atunci când valoarea reparației urmează să fie achitată de către asigurător.

20. Referitor la încălcarea dispozițiilor art. 44 din Constituție și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru

apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se arată că „bunurile” societății, obiect al încălcării, sunt reprezentate de sumele achitate în plus ca urmare a majorării în mod arbitrar și abuziv a prețului orei de manoperă de către unitățile reparatoare. Astfel, li se permite unităților reparatoare, invocând principiile pieței libere, în special atunci când valoarea reparației urmează să fie achitată de asigurător, să convină prețuri arbitrare, excesive și abuzive în relația contractuală directă cu persoana prejudiciată. Asigurătorul are calitatea de terț față de contractul dintre unitatea reparatoare și persoana prejudiciată, neavând niciun control asupra modului de stabilire a prețului pieselor și al manoperei. Există ulterior posibilitatea să se cenzureze această practică, prin neplata diferențelor dintre prețurile practicate în piață și prețul solicitat, însă unitățile reparatoare se adresează instanțelor judecătorești, care, într-o proporție covârșitoare, le admit cererile și obligă, pe lângă plata acestor diferențe, și la plata de penalități. Prin actuala redactare a dispozițiilor legale criticate este evident că unitățile reparatoare sunt invitate la o conduită arbitrară și abuzivă, ce are drept consecință afectarea patrimoniului societății de asigurare. Contrar art. 44 alin. (2) din Constituție, sunt favorizate unitățile reparatoare și patrimoniul acestora în detrimentul societăților de asigurare, al căror patrimoniu este mai puțin ocrotit de legiitor.

21. Se mai susține că dispozițiile art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017, în special teza potrivit căreia „în care unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă”, încalcă art. 1 alin. (3) și art. 57 din Legea fundamentală, prin corelare cu art. 14 și 15 din Codul civil, legiitorul având obligația constituțională să adopte legi care să nu creeze cadrul comiterii unor abuzuri de drept, astfel cum este situația reglementării criticate, prin care se instituie posibilitatea pentru anumite entități (unitățile service care efectuează reparații ale unor vehicule implicate în accidente rutiere) să stabilească în mod unilateral și absolut discreționar valoarea reparației, prin utilizarea propriei valori a orei de manoperă, care nu poate fi contestată de entitatea obligată să facă plata. Prin această reglementare este rupt echilibrul în circuitul civil, întrucât dispoziția legală criticată prevede valabilitatea unei obligații sub condiție pur potestativă, ce depinde exclusiv de voința unei persoane.

22. Se apreciază, totodată, că reglementarea criticată contravine și art. 16 alin. (1) din Constituție, în condițiile în care prin aceasta se creează în mod evident o discriminare între cele două părți ale raportului juridic, unitatea reparatoare putând să-și folosească propria valoare a orei de manoperă, fără ca asigurătorul să o poată contesta, indiferent de cuantumul acesteia, și fără ca această valoare să poată fi negociată sau să fie raportată la un criteriu obiectiv și independent de voința părții.

23. **Tribunalul Timiș — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, autoarea criticând, în esență, opțiunea legiitorului de a conferi o marjă de acțiune unităților reparatoare, care își pot utiliza propria valoare a orei de manoperă, susțineri ce nu se subsumează unor veritabile critici de neconstituționalitate din perspectiva caracterului clar și previzibil al legii. Totodată, împrejurarea că unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată corespunde principiului libertății economice, prezumtivii beneficiari ai serviciilor auto fiind liberi, în măsura în care consideră că valoarea manoperei este disproporționată, să aleagă un alt cocontractant. În acest fel, nu se aduce atingere nici drepturilor asigurătorului, care nu are o răspundere directă, ci una derivată, grefată pe contractul de asigurare. Nu li se poate impune unităților reparatoare auto o altă valoare a orei de manoperă, întrucât astfel s-ar aduce atingere principiului liberei circulații a serviciilor și principiului garantării proprietății. De altfel, prin încheierea contractului de asigurare — contract esențialmente aleatoriu —, asigurătorul

dobândește șansa unui câștig, fiind expus totodată la riscul unei pierderi, împrejurări ce depind de un eveniment viitor și incert, în timp ce obligația de plată a primei de asigurare este totdeauna certă în ceea ce îl privește pe asigurat, astfel că, în mod normal, asigurătorul trebuie să suporte consecințele producerii riscului asigurat.

24. Judecătoria Timișoara — Secția a II-a civilă apreciază, în esență, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cât timp se critică opțiunea legiuitorului de a conferi o marjă de acțiune unităților reparatoare, care își pot utiliza propria valoare a orei de manoperă. Or, aceste aspecte nu se circumscriu unor veritabile critici de neconstituționalitate din perspectiva caracterului clar și previzibil al legii. Totodată, împrejurarea că unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată corespunde principiului libertății economice și nu li se poate impune unităților reparatoare auto o altă valoare a orei de manoperă, întrucât astfel s-ar aduce atingere principiului liberei circulații a serviciilor și al garantării proprietății. Prin contractul de asigurare — contract esențialmente aleatoriu —, asigurătorul dobândește șansa unui câștig, fiind expus totodată la riscul unei pierderi, împrejurări ce depind de un eveniment viitor și incert, în timp ce obligația de plată a primei de asigurare este totdeauna certă în ceea ce îl privește pe asigurat, astfel că, în mod normal, asigurătorul trebuie să suporte consecințele producerii riscului asigurat.

25. Judecătoria Sebeș apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată, în esență, că dispozițiile criticate nu pot fi apreciate ca fiind lipsite de claritate și previzibilitate, întrucât permit stabilirea în mod neechivoc a cuantumului despăgubirii datorate înainte de efectuarea reparației autovehiculului, respectiv prin utilizarea contravalorii orei de manoperă practicate de unitatea reparatoare. Chiar dacă prețurile folosite de unitățile reparatoare nu sunt aceleași, uneori constatându-se diferențe semnificative, această împrejurare nu afectează cerințele de previzibilitate și claritate ale legii, societățile de asigurare având posibilitatea ca, pe baza acestor norme, să își modeleze conduita astfel încât să fie respectate drepturile și interesele persoanelor ale căror autoturisme au fost avariate într-un accident rutier. Nici încălcarea art. 44 alin. (2) teza întâi din Constituția României nu poate fi reținută, întrucât readucerea autovehiculului avariat la starea inițială presupune introducerea acestuia la o unitate reparatoare, care, în mod firesc, va folosi propria valoare a orei de manoperă, neexistând nicio rațiune pentru care unitatea să fie obligată să accepte tarife mai mici sau plafonate. În condițiile în care societățile de asigurare trebuie să repare integral prejudiciul produs, plata acestor sume nu poate fi apreciată ca fiind o încălcare a dreptului de proprietate al asigurătorului.

26. Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și arată, în esență, că se critică opțiunea legiuitorului de a conferi o marjă de acțiune unităților reparatoare auto, care își pot utiliza propria valoare a orei de manoperă, susțineri ce nu se subsumează unor veritabile critici de neconstituționalitate din perspectiva caracterului clar și previzibil al legii. Totodată, împrejurarea că unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată corespunde principiului libertății economice, prezumtivii beneficiari ai serviciilor auto fiind liberi, în măsura în care consideră că valoarea manoperei este disproporționată, să aleagă un alt cocontractant. În acest fel, nu se aduce atingere nici drepturilor asigurătorului, care nu are o răspundere directă, ci una derivată, grefată pe contractul de asigurare. Nu li se poate impune unităților reparatoare auto o altă valoare a orei de manoperă, întrucât astfel s-ar aduce atingere principiilor liberei circulații a serviciilor și garantării proprietății. De altfel, prin încheierea

contractului de asigurare — contract esențialmente aleatoriu —, asigurătorul dobândește șansa unui câștig, fiind expus totodată la riscul unei pierderi, împrejurări ce depind de un eveniment viitor și incert, în timp ce obligația de plată a primei de asigurare este totdeauna certă în ceea ce îl privește pe asigurat, astfel că, în mod normal, asigurătorul trebuie să suporte consecințele producerii riscului asigurat.

27. Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și reține, în esență, că redactarea normei este clară și previzibilă, în sensul că valoarea reparațiilor se poate determina fie prin folosirea unor sisteme de evaluare specializate, fie prin documente emise în condițiile legii. Prin urmare, modalitățile de stabilire a cuantumului reparațiilor sunt expres indicate de art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017, iar sintagmele folosite nu sunt imprecise sau nedeterminate. Reglementarea sistemelor de evaluare specializate este detaliată prin Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 20/2017 privind asigurările auto din România, astfel încât nu se poate susține că sintagma „sistem de evaluare specializat” este neclară, din moment ce legislația în vigoare conține toate elementele pentru determinarea înțeleșului și aplicabilității noțiunii. În mod similar, sintagma „documente emise în condițiile legii” desemnează ansamblul de acte utilizate de către unitățile reparatoare în desfășurarea activității lor profesionale și beneficiază de o semnificație clară. În plus, art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 impune și condiția legalității documentelor menționate, motiv pentru care nu se poate concluziona că norma este vagă sau nedeterminată. În al doilea rând, prevederea unei opțiuni în favoarea unității reparatoare nu afectează claritatea și previzibilitatea art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017, întrucât posibilitatea alegerii este expres prevăzută, nefiind generată de o redactare necorespunzătoare a textului de lege. În al treilea rând, prerogativa unității reparatoare de a folosi propria valoare a orei de manoperă nu lipsește norma contestată de claritate, deoarece nu pune asigurătorul în imposibilitatea de a-și conforma conduita. Astfel, asigurătorul va fi obligat să achite despăgubirile la valoarea determinată prin aplicarea art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017, acestea putând fluctua în funcție de tariful pentru ora de manoperă. Însă diferențele dintre prețurile orei de manoperă nu conduc la neclaritatea legii. În al patrulea rând, art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 nu încalcă dreptul de proprietate al asigurătorului, deoarece acesta stabilește doar modul în care se determină valoarea reparațiilor. Totuși, obligația de plată a sumelor nu se fundamentează pe același text, ci decurge din alte prevederi ale Legii nr. 132/2017, astfel încât nu se poate susține că art. 14 alin. (3) influențează dreptul de proprietate al asigurătorului. În al cincilea rând, aspectele invocate vizează mai degrabă opțiunea legiuitorului referitoare la redactarea și conținutul art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017. Cu alte cuvinte, motivele invocate au ca obiect soluția aleasă de legiuitor pentru determinarea contravalorii reparațiilor. Or, asemenea aspecte nu pot conduce la declararea neconstituționalității unei prevederi legale, ci pot fundamenta o eventuală modificare a actului normativ, ținându-se cont de aspectele evidențiate în practică. Împrejurarea că unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată corespunde principiului libertății economice, prezumtivii beneficiari ai serviciilor auto fiind liberi, în măsura în care consideră că valoarea manoperei este disproporționată, să aleagă un alt cocontractant. Nu li se poate impune unităților reparatoare auto o anumită valoare a orei de manoperă, întrucât s-ar aduce atingere principiului liberei circulații a serviciilor și al garantării proprietății. Totodată, nu poate fi limitat dreptul persoanei păgubite de a alege unitatea de service în care își repară autoturismul, câtă vreme această alegere se face pe

criterii de calitate și performanță. Nu se poate reține încălcarea art. 44 din Constituție și a art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale prin raportare la o obligație legală stabilită în sarcina asigurătorului RCA, iar reglementarea sau nu a unui nivel maxim al întinderii despăgubirii ce urmează să fie suportată de asigurătorul RCA reprezintă o opțiune a legiuitorului, și nu un aspect de neconstituționalitate. Posibilitatea unităților reparatoare auto de a utiliza propriile valori ale orei de manoperă afișate nu conduce în mod automat la diminuarea nejustificată a patrimoniilor societăților de asigurare, societăți care nu au, de altfel, o răspundere directă, ci una grefată pe contractele de asigurare încheiate. Astfel, dreptul conferit de art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 constituie, în realitate, expresia libertății comerțului și stabilirii libere a prețurilor.

28. Judecătoria Timișoara — Secția I civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, autoarea criticând, în esență, opțiunea legiuitorului de a conferi o marjă de acțiune unităților reparatoare, care își pot utiliza propria valoare a orei de manoperă, susțineri ce nu se subsumează unor veritabile critici de neconstituționalitate din perspectiva caracterului clar și previzibil al legii. Totodată, împrejurarea că unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată corespunde principiului libertății economice, prezumtivii beneficiari ai serviciilor auto fiind liberi, în măsura în care consideră că valoarea manoperei este disproporționată, să aleagă un alt cocontractant. În acest fel, nu se aduce atingere nici drepturilor asigurătorului, care nu are o răspundere directă, ci una derivată, grefată pe contractul de asigurare. Nu li se poate impune unităților reparatoare auto o altă valoare a orei de manoperă, întrucât astfel s-ar aduce atingere principiului liberei circulații a serviciilor și principiului garantării proprietății. De altfel, prin încheierea contractului de asigurare — contract esențialmente aleatoriu —, asigurătorul dobândește șansa unui câștig, fiind expus totodată la riscul unei pierderi, împrejurări ce depind de un eveniment viitor și incert, în timp ce obligația de plată a primei de asigurare este totdeauna certă în ceea ce îl privește pe asigurat, astfel că, în mod normal, asigurătorul trebuie să suporte consecințele producerii riscului asigurat. De asemenea, **Judecătoria Timișoara — Secția I civilă**, în dosarele nr. 2.393D/2021, nr. 2.951D/2021, nr. 2.952D/2021, nr. 3.465D/2021, nr. 3.466D/2021 și nr. 3.708D/2021, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992.

29. Tribunalul Galați — Secția a II-a civilă, în Dosarul nr. 3.046D/2021, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992.

30. Judecătoria Câmpulung Moldovenesc apreciază, în Dosarul nr. 3.047D/2021, că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât lăsarea la totală dispoziție a unității reparatoare să opteze pentru una sau pentru alta dintre modalitățile de stabilire a valorii reparației, folosind sistemele de evaluare specializate sau prin documente emise în condițiile legii, în care unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată, nu îndeplinește standardul de previzibilitate și claritate impus de Constituție. De asemenea, în Dosarul nr. 3.397D/2021, **Judecătoria Câmpulung Moldovenesc** opinează în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate, întrucât se critică, în esență, opțiunea legiuitorului de a conferi o marjă de acțiune unităților reparatoare, care pot utiliza propria valoare a orei de manoperă, ceea ce nu se subsumează unor veritabile critici de neconstituționalitate din perspectiva caracterului clar și previzibil al legii. Totodată, împrejurarea că unitatea reparatoare poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată corespunde principiului libertății economice, prezumtivii beneficiari ai serviciilor auto fiind liberi, în măsura în care consideră că

valoarea manoperei este disproporționată, să aleagă un alt cocontractant, iar stabilirea, în temeiul unei norme juridice imperative, a unui anumit prag legal pe care valoarea manoperei solicitate de unitatea reparatoare trebuie să îl respecte aduce atingere principiilor liberei circulații a serviciilor și garantării proprietății. Legiuitorul a optat să nu reglementeze un nivel anumit interval de referință în cuprinsul căruia să se încadreze valoarea reparației, dând astfel prevalență nu numai principiilor liberei circulații a serviciilor și garantării proprietății, ci și dreptului persoanei prejudiciate de a-și asigura readucerea bunului în forma anterioară momentului producerii evenimentului rutier, atât sub aspect estetic, cât și sub aspect funcțional. Astfel, atât timp cât norma înscrisă în dispozițiile art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 îi recunoaște persoanei prejudiciate un asemenea drept, aceasta are posibilitatea de a alege, în mod liber, unitatea de service în care își repară autoturismul avariat, în funcție de criterii de accesibilitate, de calitate și de performanță a acesteia, inclusiv prin raportare la tarifele de reparație efectiv percepute de unitatea reparatoare, interesul persoanei prejudiciate fiind acela de a-și repara autovehiculul într-un termen cât mai scurt, pentru a putea exercita atribuțiile dreptului de proprietate asupra bunului, iar nicidecum crearea unei pagube pentru asigurător concomitentă cu îmbogățirea unității reparatoare, ca urmare a faptului că aceasta din urmă practică o valoare a orei de manoperă superioară celei înscrise și utilizate în sistemul de evaluare autorizat Audatex. Or, tocmai existența unor valori diferite în ceea ce privește valoarea reparației permite funcționarea principiului liberei circulații a serviciilor și al garantării proprietății, principii care au la bază raportul cerere-ofertă. Chiar dacă dispozițiile art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 îi permit unității reparatoare auto să își poată utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată, această împrejurare nu este de natură să conducă la concluzia că prevederea legală criticată este lipsită de claritate, sintagma folosită de legiuitor nefiind formulată într-o manieră echivocă, fiind stabilit în mod clar că unitatea reparatoare poate stabili valoarea reparației fie prin raportare la valorile determinate de sistemele de evaluare specializate, fie pe baza documentelor emise în condițiile legii. Prin urmare, existența unei alegeri lăsate de legiuitor la latitudinea unității de service în ceea ce privește valoarea reparației și a orei de manoperă constituie doar una dintre formele de tehnică legislativă pe care un act normativ sau o dispoziție legală le pot îmbrăca, neexistând riscul apariției vreunei confuzii sau a vreunei interpretări neunitare a prevederii legale criticate. Pentru aceleași considerente, nici opțiunea lăsată de legiuitor unității reparatoare de a stabili valoarea reparației prin folosirea sistemelor de evaluare specializate sau prin documente emise în condițiile legii de către aceasta, în care poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată, nu afectează previzibilitatea textului de lege, acesta fiind suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat, orice aspecte referitoare la caracterul nejustificat al creanței pretinse de unitatea reparatoare urmând să fie analizate pe fondul cauzei, aceste împrejurări ținând însă de modalitatea de punere în aplicare a prevederilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 de către unitățile reparatoare, iar nicidecum de elementele de neconstituționalitate invocate privind lipsa caracterului previzibil și clar al legii. Tot astfel, nu se poate reține încălcarea dispozițiilor art. 44 din Constituție și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale prin raportare la o obligație legală stabilită în sarcina asigurătorului RCA, atât timp cât optica legiuitorului în privința modalității de determinare a valorii reparației, și deci a despăgubirii datorate de către asigurătorul RCA, este aceea a protejării libertății economice a unităților specializate, prin opțiunea de a nu interveni asupra mecanismului de formare pe piața liberă a tarifelor percepute de către acestea.

31. **Judecătoria Oradea — Secția civilă**, în Dosarul nr. 3.405D/2021, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992.

32. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

33. **Guvernul**, în dosarele nr. 2.664D/2021—nr. 2.671D/2021, nr. 2.677D/2021—nr. 2.681D/2021, nr. 2.684D/2021, nr. 2.689D/2021, nr. 3.429D/2021—nr. 3.431D/2021, nr. 3.465D/2021, nr. 3.466D/2021, nr. 3.507D/2021, nr. 3.574D/2021, nr. 3.578D/2021, nr. 3.579D/2021, nr. 1.103D/2022, nr. 1.289D/2022 și nr. 1.290D/2022, consideră, în esență, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul criticat oferă o manieră alternativă de evaluare a despăgubirilor, fie prin intermediul sistemelor de evaluare specializate, fie prin intermediul documentelor emise în condițiile legii. Cu privire la critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, se menționează că problema de drept care formează obiectul excepției de neconstituționalitate are la bază analiza efectelor contractului de asigurare RCA după momentul producerii riscului asigurat. Astfel, fundamentul răspunderii civile a asigurătorului RCA îl constituie contractul de asigurare, pe care asigurătorul l-a încheiat cu persoana vinovată de producerea riscului asigurat, acesta fiind încheiat în efectuarea activității economice pe care o desfășoară, respectiv în realizarea obiectului de activitate pentru care s-a constituit societatea de asigurare. Ca atare, antrenarea răspunderii juridice a asigurătorului RCA este realizată prin prisma obiectului său de activitate, concretizat prin încheierea poliței de asigurare, care va forma obiectul examinărilor pentru evaluarea cuantumului pretențiilor materiale ce se datorează, de la caz la caz. Textul art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 cuprinde o normă de trimitere care, din perspectiva dispozițiilor de tehnică legislativă, întregeste conținutul normativ al dispoziției de bază, având în vedere chiar criteriile legale de stabilire a prejudiciilor materiale elaborate în cadrul legislației terțiare. Cu privire la critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 44 din Constituție, se arată că, având în vedere tocmai legătura intrinsecă dintre polița de asigurare și contractul ce poate rezulta prin exercitarea clauzei standard, sunt create premisele juridice ca și asigurătorii RCA să fie ținuți de obligațiile din contractele încheiate de asigurați și unitățile reparatoare, care astfel nu vor produce efecte doar între părțile contractante, prin excepție de la principiul relativității efectelor actului juridic civil. Totodată, neafectarea garanției fundamentale prevăzute la art. 44 din Constituție rezultă și din faptul că, pentru unitatea de reparație, contractul încheiat cu persoana asigurată reprezintă un act încheiat în contextul exploatării unei întreprinderi, adică a unei activități organizate ce constă în producerea, administrarea sau înstrăinarea de bunuri ori în prestarea de servicii, indiferent dacă are sau nu un scop lucrativ, conform prevederilor incidente din Codul civil. Ca atare, întrucât prețul orei de manoperă reprezintă un element al raportului juridic izvorât dintr-un act încheiat în contextul exploatării unei întreprinderi de către un profesionist, se apreciază că practica neunitară ce rezultă din fluctuația acestor tarife, de la un operator economic la altul, se circumscrie principiului libertății contractuale.

34. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

35. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

36. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 12 iunie 2017, potrivit căroră: „*Valoarea reparației se stabilește folosind sistemele de evaluare specializate sau prin documente emise în condițiile legii în care unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată.*”

37. În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3), potrivit căroră în România dreptatea reprezintă o valoare supremă și este garantată, art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*, art. 45 — *Libertatea economică* și art. 57 — *Exercitarea drepturilor și a libertăților*. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 1 privind dreptul la respectarea bunurilor din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

38. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici similare, iar prin Decizia nr. 583 din 23 noiembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 102 din 6 februarie 2023, instanța de contencios constituțional a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

39. Cu acel prilej, referitor la critica de neconstituționalitate formulată din perspectiva încălcării dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta referitoare la calitatea normei juridice, Curtea a observat că se critica opțiunea legiuitorului de a conferi o marjă de acțiune unităților reparatoare auto, care își pot utiliza propria valoare a orei de manoperă, aspecte ce nu se subsumează însă unor veritabile critici de neconstituționalitate. Împrejurarea că unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată corespunde principiului libertății economice și al liberei circulații a serviciilor, prezumtivii beneficiari ai serviciilor de reparație auto fiind liberi să aleagă un alt cocontractant, în măsura în care consideră că valoarea manoperei este disproporționată. În acest sens sunt, de altfel, prevederile art. 19 alin. (5) lit. k) și alin. (12) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 20/2017 privind asigurările auto din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 1 august 2017, precum și cele ale art. 6 alin. (8) și (9) din Legea nr. 132/2017, care conferă persoanei prejudiciate dreptul ca, în cazul producerii unui prejudiciu, să se poată adresa pentru efectuarea reparației oricărei unități reparatoare auto, fără nicio restricție sau constrângere, din partea asigurătorului RCA sau a unității reparatoare auto, care ar putea să-i influențeze opțiunea.

40. De asemenea, referitor la critica privind posibilitatea unității reparatoare da a opta pentru una sau alta dintre modalitățile de stabilire a valorii reparației, Curtea a apreciat că textul de lege criticat este redactat într-o manieră clară, lipsită de orice echivoc, de natură să satisfacă criteriile de claritate, precizie și previzibilitate pe care normele juridice trebuie să le îndeplinească, evidențiind explicit cele două modalități de cuantificare a despăgubirilor datorate de asigurător, și anume prin folosirea sistemelor de evaluare specializate (precum Audatex, Autovista, DAT, GT Motive) și prin documente emise în condițiile legii în care unitatea reparatoare își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată. În acest context, Curtea a arătat că, potrivit art. 2 alin. (1) lit. h) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 20/2017, sistemele de evaluare specializate reprezintă o aplicație informatică ce se

bazează pe un ansamblu de date, metode și algoritmi de calcul care este utilizat ca suport în stabilirea costurilor de reparație a vehiculelor și bunurilor avariate, precum și/sau la stabilirea valorii de piață a acestora la data evenimentului.

41. Curtea a menționat că art. 23 alin. (1) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 20/2017 prevede că, la stabilirea ofertei de despăgubire după identificarea vehiculelor și evidențierea complexității structurii de echipare, a dotărilor de serie și opționale, se iau în considerare o serie de factori, și anume: a) pentru evaluarea costurilor de readucere a vehiculului la starea anterioară producerii evenimentului: piese și materiale noi care pot fi utilizate legal în procesele de reparație în România și în statele membre; manopera aferentă reparației și cea aferentă operațiilor necesare din punct de vedere tehnic și tehnologic, conform tehnologiei producătorului; b) pentru evaluarea valorii de vânzare de piață: factori specifici de corecție; existența unor avarii preexistente; istoricul de exploatare a vehiculului, precum utilizarea în regim de școală de șoferi, taxi, închiriere și altele.

42. Așadar, cuantificarea despăgubirilor se face pe baza prețurilor de referință pe piață, la stabilirea acestora folosindu-se sisteme de evaluare specializate, acestea reprezentând un punct de pornire, de evaluare estimativă a daunelor, luându-se în calcul piese și materiale noi care pot fi utilizate legal în procesele de reparație, la care se adaugă manopera aferentă reparației și operațiilor necesare, din punct de vedere tehnic și tehnologic, conform tehnologiei producătorului. De asemenea, potrivit art. 24 alin. (6) și (9) din norma precitată, dacă pentru anumite părți componente sau piese ale vehiculului lipsesc prețurile de piață practicate pe piața din România, valoarea acestora se stabilește pe baza prețurilor de piață din alte state membre, dovedite prin orice mijloc de probă. La evaluarea vehiculului se au în vedere starea tehnică, de întreținere și eventualele modificări ale structurii de echipare a acestuia survenite între data comercializării și data producerii evenimentului, certificate de către specialistul în constatarea daunelor.

43. Astfel, Curtea a reținut că, tocmai pentru a preîntâmpina situații în care evaluarea estimativă poate fi diferită în funcție de utilizatorul sistemului de evaluare specializat, legiuitorul a instituit obligația asigurătorului de a formula oferta de despăgubire luând în calcul toate elementele necesare aducerii autovehiculului la starea anterioară evenimentului rutier și posibilitatea persoanei prejudiciate de a alege în mod liber o unitate reparatoare auto în vederea efectuării reparației, urmând ca în cazul în care există diferențe de costuri, indiferent de modalitatea de stabilire a valorii reparației, acestea să fie reglate după depunerea documentelor de reparație din care să rezulte costurile certe. Or, procedând într-o atare manieră, Curtea a apreciat că nu se aduce atingere drepturilor asigurătorului RCA, răspunderea de care este ținut acesta fiind una limitată de contractul de asigurare și de lege.

44. Prin urmare, din perspectiva conținutului său normativ, dispoziția de lege criticată este clară, sub aspectul caracterului neechivoc al obiectului reglementării, precisă, sub aspectul soluției legislative alese și al limbajului folosit, și previzibilă, sub aspectul scopului și al consecințelor pe care le antrenează. În consecință, Curtea nu a constatat încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție.

45. Pentru considerentele mai sus arătate, Curtea a constatat că nu poate fi primită nici critica referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 44 din Constituție coroborate cu cele ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dedusă, în opinia autoarelor excepției, din împrejurarea că sunt favorizate unitățile reparatoare, care, invocând principiile pieței libere, stabilesc prețuri arbitrare în detrimentul societăților de asigurare, al căror patrimoniu este mai puțin ocrotit de legiuitor.

46. În acest context, Curtea a reținut că prin încheierea contractului de asigurare, care este esențialmente aleatoriu,

asigurătorul dobândește șansa unui câștig, fiind expus, totodată, și la riscul unei pierderi, iar existența și întinderea acestuia depind de hazard, adică de un eveniment viitor și incert. Riscul, adică șansa de câștig sau posibilitatea de pierdere, este un atribut esențial al economiei de piață liberă, funcțională, atribut care justifică libera concurență. Totodată, nimic nu împiedică antrenarea răspunderii civile delictuale a asigurătorului, persoana vinovată, în temeiul principiului reparației integrale a prejudiciului, pentru diferența de despăgubire nesuportată de asigurător. Eventualele disfuncționalități apărute în practică referitoare la modalitatea în care unitățile reparatoare auto înțeleg să aplice art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017, cu ocazia desfășurării activităților specifice acestora, nu pot fi însă convertite în vicii de neconstituționalitate de natură să antreneze controlul de constituționalitate exercitat de către instanța de contencios constituțional.

47. Curtea a observat, de altfel, că prin Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 28 decembrie 2007, legiuitorul a avut drept scop o mai bună funcționare a pieței și asigurarea unui nivel înalt de protecție a consumatorilor, stabilind posibilitatea sesizării Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor în vederea dispunerii de măsuri pentru stoparea și combaterea practicilor comerciale incorecte [a se vedea art. 10 alin. (1) și (2) și art. 12 alin. (1) din Legea nr. 363/2007].

48. Referitor la critica privind pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea a observat că aceasta este dedusă din împrejurarea că prin reglementarea criticată se creează o discriminare între cele două părți ale raportului juridic, întrucât unitatea reparatoare își poate folosi propria valoare a orei de manoperă, fără ca asigurătorul să o poată contesta, indiferent de cuantumul acesteia. Or, din această perspectivă, în jurisprudența sa constantă, Curtea a statuat că egalitatea în fața legii și a autorităților publice, consacrată cu titlu de principiu de art. 16 alin. (1) din Constituție, își găsește aplicare doar atunci când părțile se află în situații identice sau egale, care impun și justifică același tratament juridic și deci instituirea aceluiași regim juridic. Per a contrario, când părțile se află în situații diferite, regimul juridic aplicabil fiecăreia nu poate fi decât diferit, soluție legislativă care nu contravine, ci, dimpotrivă, decurge logic din chiar principiul enunțat.

49. Or, din analiza cadrului legislativ în vigoare din domeniul asigurărilor obligatorii de răspundere civilă auto, respectiv a Legii nr. 132/2017 și a Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 20/2017, Curtea a observat că asigurătorul RCA nu are aceleași obligații precum cele care incumbă în sarcina unităților reparatoare auto, astfel încât, din perspectiva activităților desfășurate, nu se poate reține existența unei situații similare, care să antreneze incidența art. 16 din Constituție. Asigurătorul RCA are obligația de a despăgubi partea prejudiciată în urma accidentului produs prin intermediul vehiculului asigurat, potrivit pretențiilor formulate în cererea de despăgubire, dovedite prin orice mijloc de probă, fără a se depăși limitele de răspundere prevăzute în contractul RCA, în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (4) și (5) din Legea nr. 132/2017, și în condițiile în care evenimentul asigurat s-a produs în perioada de valabilitate a contractului RCA. Totodată, astfel cum rezultă din art. 19 alin. (12) și (13) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 20/2017, soluțiile tehnice finale de remediere a avariilor se stabilesc de către unitatea reparatoare, în acord cu documentația tehnică din manualul de reparație al producătorului auto, și sunt acceptate de către persoana prejudiciată. Părțile pot agreea constatarea avariilor și întocmirea procesului-verbal de constatare prin transmiterea de informații și documente prin mijloace electronice de comunicare.

50. Referitor la susținerile potrivit cărora unitatea reparatoare poate să își folosească propria valoare a orei de manoperă, fără ca asigurătorul să o poată contesta, indiferent de quantumul acesteia, Curtea a subliniat că, așa cum prevede art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017, valoarea reparației se stabilește folosind sistemele de evaluare specializate sau prin documente emise în condițiile legii în care unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată. Întrucât legislația nu stabilește dacă un mod de evaluare primează în defavoarea celuilalt, în cazul în care părțile nu pot conveni în mod amiabil asupra modului de calcul al sumei cuvenite drept despăgubire, litigiul poate fi soluționat fie prin mecanisme alternative de soluționare [de exemplu, Entitatea de Soluționare Alternativă a Litigiilor în Domeniul Financiar Nonbancar (SAL-Fin)], fie pe baza hotărârii definitive a instanței, potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 132/2017. În cazurile în care despăgubirile se stabilesc prin soluționarea alternativă a litigiilor sau prin hotărâre judecătorească, asigurătorul RCA acordă despăgubiri în baza acordului rezultat în urma soluționării alternative a

litigiului sau în baza hotărârii judecătorești rămase definitivă [art. 23 alin. (6) din Legea nr. 132/2017].

51. Curtea a mai reținut că în situația constatării unor eventuale neregularități/abuzuri din partea unităților reparatoare auto (cu privire la stabilirea valorii proprii a orei de manoperă), acestea pot fi sancționate prin mecanisme instituite la nivel legal, preponderent de natură jurisdicțională, dar și prin sesizarea instituțiilor cu atribuții în acest domeniu (spre exemplu, Consiliul Concurenței sau Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor), care pot interveni pentru remedierea neregularităților/abuzurilor constatate.

52. Cu privire la critica referitoare la încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) coroborate cu cele ale art. 57, Curtea a constatat că acestea nu sunt incidente în cauză.

53. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

54. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A. din București în dosarele nr. 29.573/325/2020, nr. 18.692/325/2020, nr. 32.009/325/2019, nr. 1.706/325/2021, nr. 33.747/325/2020, nr. 34.446/325/2020, nr. 32.073/325/2020, nr. 34.282/325/2020, nr. 32.070/325/2020, nr. 4.339/325/2021, nr. 3.743/325/2021 și nr. 3.211/325/2021 ale Tribunalului Timiș — Secția a II-a civilă, în dosarele nr. 8.764/325/2021, nr. 4.332/325/2021, nr. 6.306/325/2021, nr. 28.057/325/2020, nr. 29.241/325/2020, nr. 17.978/325/2021, nr. 5.760/325/2021, nr. 12.122/325/2021, nr. 1.437/325/2021, nr. 13.032/325/2021 și nr. 11.742/325/2021 ale Judecătorei Timișoara — Secția a II-a civilă, în dosarele nr. 467/298/2021, nr. 556/298/2021/a1, nr. 466/298/2021, nr. 1.611/298/2021, nr. 1.607/298/2021, nr. 1.587/298/2021 și nr. 1.606/298/2021 ale Judecătorei Sebeș, în dosarele nr. 38.983/299/2020, nr. 684/299/2021, nr. 2.543/299/2021, nr. 3.060/299/2021, nr. 1.541/299/2021, nr. 8.776/299/2021, nr. 11.060/299/2021, nr. 11.027/299/2021, nr. 36.453/299/2020, nr. 3.943/299/2021, nr. 676/299/2021, nr. 9.241/299/2021, nr. 20.991/299/2020, nr. 40.729/299/2020, nr. 997/299/2020, nr. 7.521/299/2021, nr. 8.336/299/2021, nr. 9.634/299/2021, nr. 6.517/299/2021, nr. 9.217/299/2021, nr. 5.180/299/2021, nr. 16.279/299/2021, nr. 21.460/299/2021, nr. 7.632/299/2021, nr. 8.778/299/2021, nr. 7.371/299/2021, nr. 21.458/299/2021, nr. 8.870/299/2021, nr. 14.092/299/2021, nr. 16.288/299/2021, nr. 17.852/299/2020, nr. 12.303/299/2021, nr. 7.519/299/2021, nr. 15.458/299/2021, nr. 14.124/299/2021, nr. 16.252/299/2021, nr. 16.281/299/2021, nr. 16.267/299/2021, nr. 20.469/299/2021, nr. 20.749/299/2021, nr. 21.454/299/2021, nr. 1.401/299/2020, nr. 23.896/299/2021, nr. 25.838/299/2021, nr. 26.506/299/2021, nr. 26.510/299/2021, nr. 30.016/299/2021, nr. 20.979/299/2020, nr. 23.658/299/2020, nr. 35.864/299/2020, nr. 10.927/299/2021, nr. 14.306/299/2021, nr. 20.294/299/2021, nr. 23.886/94/2021, nr. 25.929/299/2021, nr. 26.520/299/2021, nr. 25.834/299/2021 și nr. 18.452/299/2021 ale Judecătorei Sectorului 1 București — Secția I civilă, în dosarele nr. 25.060/325/2020, nr. 5.192/325/2021, nr. 28.238/325/2020, nr. 5.142/325/2021, nr. 165/325/2021, nr. 34.283/325/2020, nr. 6.305/325/2021, nr. 166/325/2021, nr. 1.007/325/2021, nr. 34.449/325/2020, nr. 3.739/325/2021, nr. 4.333/325/2021, nr. 23.093/325/2021, nr. 8.645/325/2021, nr. 2.976/325/2021, nr. 369/325/2021, nr. 16.476/325/2021, nr. 15.724/325/2021 și nr. 17.977/325/2021 ale Judecătorei Timișoara — Secția I civilă, în dosarele nr. 5.461/299/2021, nr. 4.911/299/2021, nr. 7.370/299/2021, nr. 9.192/299/2021, nr. 677/299/2021, nr. 2.547/299/2021, nr. 20.866/299/2021, nr. 16.258/299/2021, nr. 8.784/299/2021, nr. 22.359/299/2020, nr. 7.520/299/2021, nr. 22.570/299/2021, nr. 6.516/299/2021, nr. 11.835/299/2020, nr. 16.278/299/2021, nr. 20.978/299/2020, nr. 32.105/299/2020, nr. 34.550/299/2020, nr. 4.903/299/2021, nr. 4.909/299/2021, nr. 14.177/299/2021, nr. 32.298/299/2021, nr. 19.570/299/2021 și nr. 35.045/299/2021 ale Judecătorei Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă, în dosarele nr. 348/206/2021 și nr. 693/206/2021 ale Judecătorei Câmpulung Moldovenesc și în Dosarul nr. 6.202/271/2021 al Judecătorei Oradea — Secția civilă, precum și de Societatea Euroins România Asigurare-Reasigurare — S.A. din Voluntari, județul Ilfov, în Dosarul nr. 281/233/2020 al Tribunalului Galați — Secția a II-a civilă și constată că dispozițiile art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Timiș — Secția a II-a civilă, Judecătorei Timișoara — Secția a II-a civilă, Judecătorei Sebeș, Judecătorei Sectorului 1 București — Secția I civilă, Judecătorei Timișoara — Secția I civilă, Judecătorei Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă, Judecătorei Câmpulung Moldovenesc, Judecătorei Oradea — Secția civilă și Tribunalului Galați — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 1 februarie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cristina Titirișcă

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

INSTRUCȚIUNI

pentru modificarea art. 3 alin. (1) din Instrucțiunile ministrului afacerilor interne nr. 111/2013 privind atestarea personalului navigant care încadrează ori urmează să încadreze posturile de specialitate de la bordul navelor aparținând Ministerului Afacerilor Interne

În temeiul dispozițiilor art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul afacerilor interne, emite următoarele instrucțiuni:

Art. I. — La articolul 3 din Instrucțiunile ministrului afacerilor interne nr. 111/2013 privind atestarea personalului navigant care încadrează ori urmează să încadreze posturile de specialitate de la bordul navelor aparținând Ministerului Afacerilor Interne, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 26 iulie 2013, cu modificările ulterioare, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) În fișele posturilor pentru posturile de specialitate din categoria personal navigant, la rubrica

«autorizații speciale pentru exercitarea atribuțiilor», se prevede cerința de a deține/obține atestatul în postul/funția/componenta de specialitate de la bordul navei, denumit în continuare *atestat*. Obținerea atestatului se poate realiza prin promovarea primului examen de atestare, organizat de Centrul de pregătire a personalului navigant, după numirea în funcție.”

Art. II. — Prezentele instrucțiuni se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Bogdan Despescu,
secretar de stat

București, 21 august 2024.
Nr. 137.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind încetarea epidemiei de rujeolă pe teritoriul României

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale sănătate publică și programe de sănătate nr. AR 4.322R din 23.08.2024, având în vedere prevederile art. 6 lit. a) și ale art. 61 din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin se declară încetarea epidemiei de rujeolă la nivel național.

Art. 2. — Ordinul ministrului sănătății nr. 4.128/2023 privind declararea epidemiei de rujeolă pe teritoriul României și aprobarea

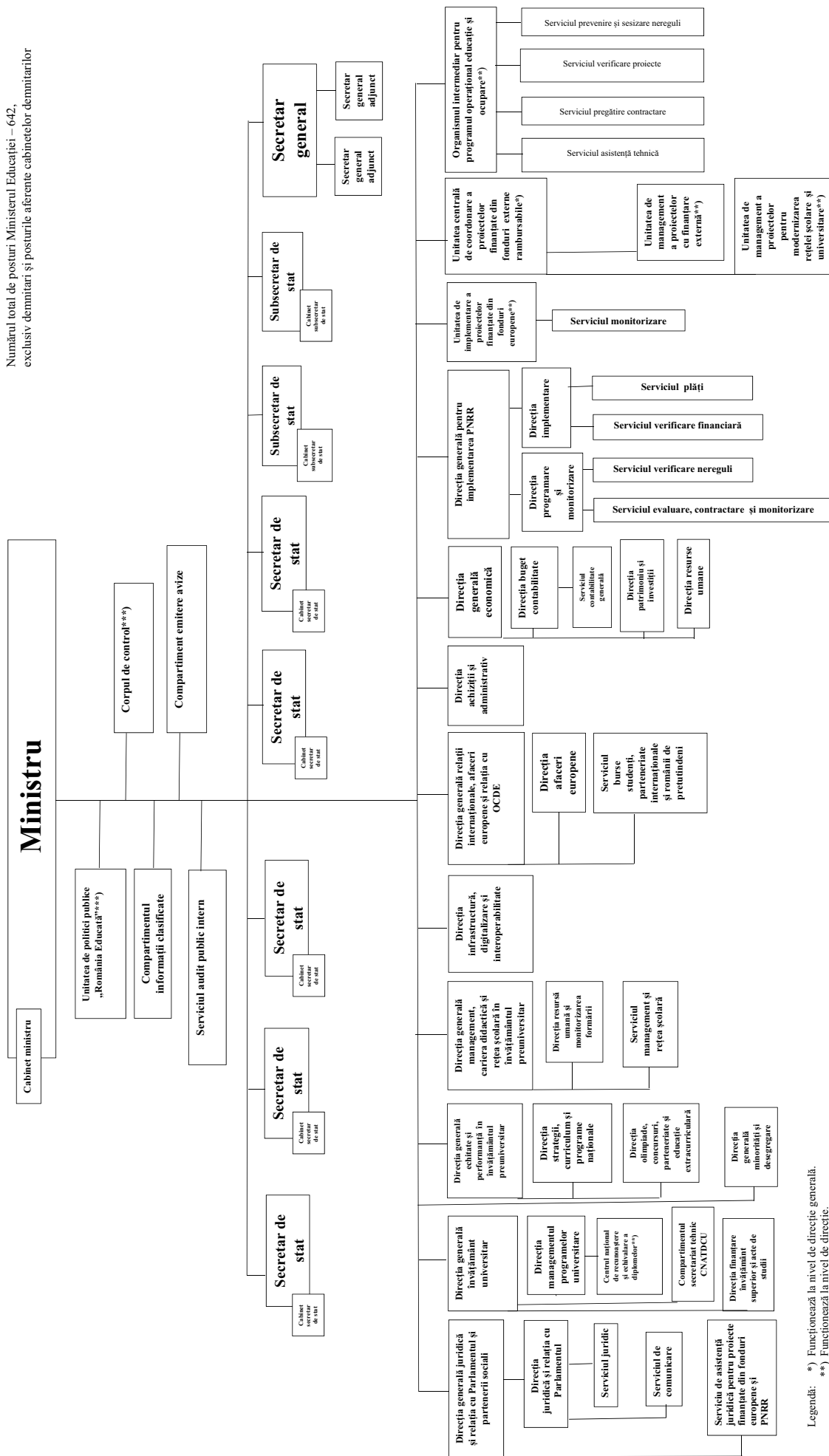
măsurilor de limitare a răspândirii epidemiei, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.096 din 5 decembrie 2023, se abrogă.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila

București, 23 august 2024.
Nr. 4.322.

— în loc de:

ANEXA Nr. 1***STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Ministerului Educației**

Legendă: *) Funcționează la nivel de direcție generală.

**) Funcționează la nivel de direcție.

***) Funcționează la nivel de serviciu.

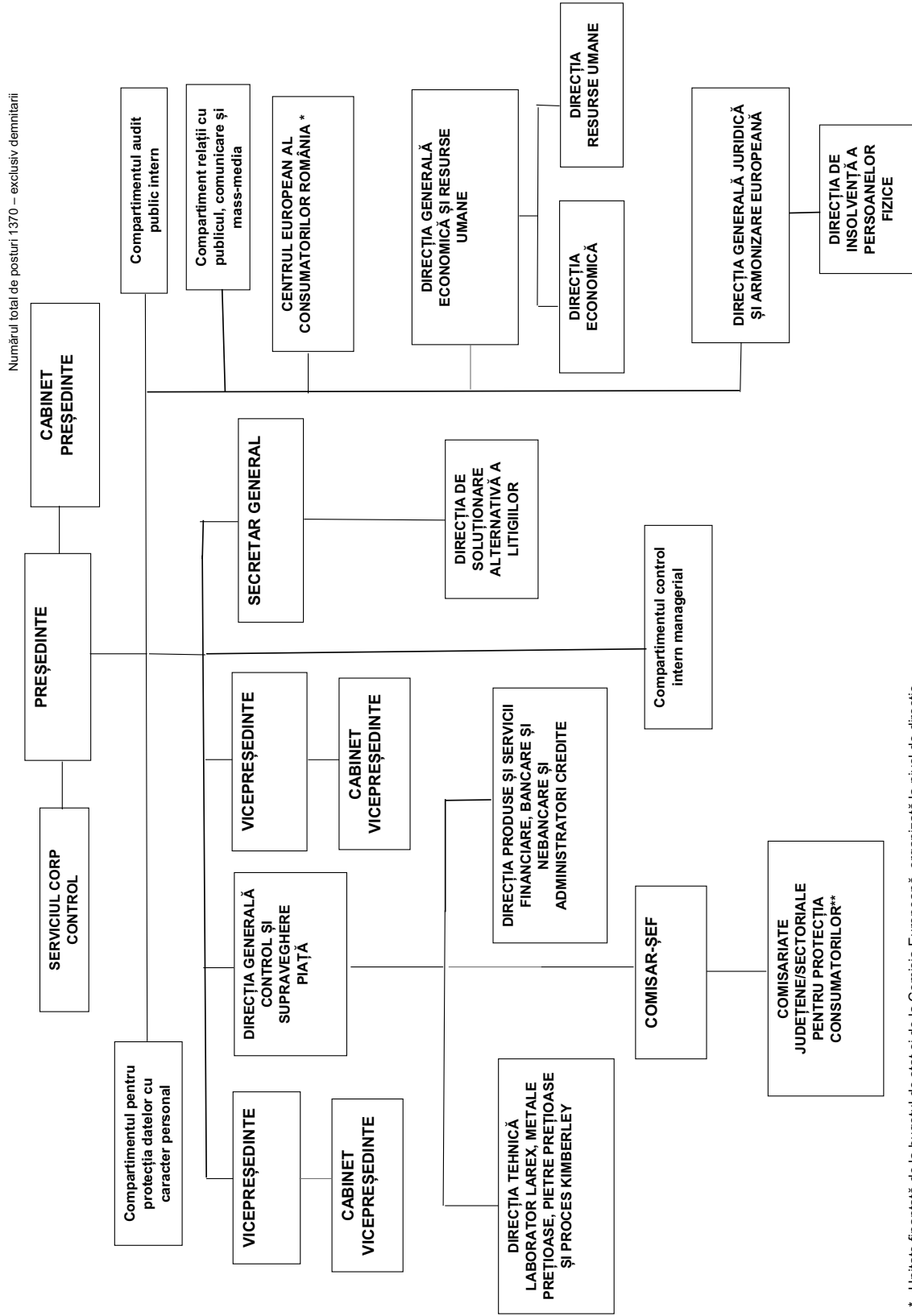
* Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

La Hotărârea Guvernului nr. 732/2024 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 700/2012 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 620 din 1 iulie 2024, se face următoarea rectificare:

— în loc de:

„ANEXA Nr. 1*)
(Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 700/2012)

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ a Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor



* Unitate finanțată de la bugetul de stat și de la Comisia Europeană, organizată la nivel de direcție.

** 41 Comisariate județene și 6 sectoriale, organizate la nivel de serviciu, fără personalitate juridică, conform anexei nr. 2.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.”

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2024.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.



5 948493 567080